

Sygn. akt II W 312/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

4 lutego 2021r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący sędzia Wojciech Grzebiń

Protokolant Grzegorz Kosowski

po rozpoznaniu w dniach 16.06.2020r., 13.10.2020r., 21.01.2021 roku

sprawy przeciwko **M. K. (1)**

synowi M. i J. zd. K.

ur. (...) we W.

obwinionego o to, że:

jako pracodawca, prowadzący eksploatację urządzeń energetycznych w (...) Oddział J., odpowiedzialny za stan bezpieczeństwa i higieny pracy, w dniu 08.05.2019r. nie zapewnił wydania polecenia pisemnego na prace przy urządzeniach elektroenergetycznych, wykonywane w pobliżu nieosłoniętych urządzeń elektroenergetycznych i ich części, znajdujących się pod napięciem, w stacji SN (...) przy zbiegu ulic (...) w J., do wykonywania których wyznaczono pracowników A. C. (1) i D. S. (1), którym ustnie polecono wykonać prace polegające na przywróceniu normalnego układu połączeń w stacji po stronie nN, polegające na sprawdzeniu zgodności faz wychodzących do odbiorców i ewentualnym przełożeniu faz w przypadku niezgodności. Pracownicy w wyniku wypadku zostali poparzeni łukiem elektrycznym

tj. za wykroczenie z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – kodeks pracy

I. Uznając, że obwiniony **M. K. (1)** dopuścił się popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 283 § 1 kp, w oparciu o przepis art. 39 § 1 kw odstępuje od wymierzania mu kary

II. na podstawie art. 624 § 1 kp w zw. z art. 119 kpow, zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciąża go opłatą sądową.

Sygn. akt II W 312/20

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego, ustalono następujący stan faktyczny.

Obwiniony M. K. (1) jest od kilku lat dyrektorem Oddziału (...) w J..Z tego tytułu jest on odpowiedzialny również za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w tej jednostce.

W dniu 8 maja 2019r pracownicy tego Oddziału (...),A. C. (1) i D. S. (1) otrzymali ustne polecenie wykonania przy zbiegu ulic (...) w J. G. prac polegających na przywróceniu normalnego układu połączeń w stacji po stronie nN, polegające na sprawdzeniu zgodności faz wychodzących do odbioru i ewentualnym przełożeniu faz w przypadku niezgodności (dowód: Wyjaśnienia obwinionego M. K. k.448-449, zeznania świadków D. S. k.19-20 k.449,A C.

k.22-23 k.449,D.Danio k.24,k.456-457,K. N. k.456,C. K. k.22-23,k.458,Protokół Kontroli Inspektoratu PIP w J. G. k.7-50,Instrukcja I B-002/TD Przedsiębiorstwa (...) i pozostałe Instrukcje ,K.51-295).

Do wykonania w/w prac przy zbiegu ulic (...) pokrzywdzeni przystąpili bez założenia obowiązkowych rękawic ochronnych,mimo ich posiadania, bez polecenia na piśmie.Wskutek braku założenia w/w specjalistycznych rękawic ochronnych obydwaj pokrzywdzeni tj.D. S. i A. C. doznali poparzeń tzw."łukiem elektrycznym",nie doznając jednak przy tym poważniejszych obrażeń.(dowód: Wyjaśnienia obwinionego M. K. k.448-449, zeznania świadków D. S. k.19-20 k.449,A C. k.22-23 k.449,D.Danio k.24,k.456-457,K. N. k.456,C. K. k.22-23,k.458,Protokół Kontroli Inspektoratu PIP w J. G. k.7-50).

W związku z zaistniałym zdarzeniem,PiP w J. G. wszczęła postępowanie p-ko dyrektorowi Oddziału (...) w J. G. M. K. w trybie art. 283§1 kodeksu pracy.Konsekwencją tego było złożenie wniosku o ukaranie do Sądu Rejonowego w J. G..Obwinionemu zarzucono brak spowodowania wydania (wbrew obowiązującym przepisom),polecenia dla pokrzywdzonych odnośnie wykonanych prac, na piśmie.

Obwiniony M. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił,że zasadniczą przyczyną zaistnienia tego wypadku było świadome niestosowanie się przez pokrzywdzonych A. C. i D. S.,którzy wykonywali te prace,do obowiązku używania specjalistycznych rękawic ochronnych ,do czego byli zobowiązani znanymi im przepisami.

Wyjaśnił przy tym,że nie miał obowiązku spowodowania wydania do wykonania tego rodzaju prac polecenia na piśmie,gdyż wystarczyło tylko ustne polecenie ,w oparciu o funkcjonujące w T. Instrukcje.

Sąd stwierdził co następuje

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd generalnie nie dał wiary wyjaśnieniom M. K. nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z treścią rozporządzenia Min.Gospodarki z dnia 28 marca 2013r,w sprawach bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach energetycznych,prace wykonywane w pobliżu nieosłoniętych urządzeń elektroenergetycznych lub ich części znajdujących się pod napięciem,zostały zaliczone do prac eksploatacyjnych,przy urządzeniach energetycznych,stwarzających możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego i należy je wykonywać na podstawie polecenia pisemnego.Wynika to chociażby z §28 ustęp 1i 2 w/w rozporządzenia Min.Gospodarki.

Bez wątpienia należy uznać,że prace ,które mieli do wykonania tego dnia pokrzywdzeni D. S. i A. C. należały do takich właśnie,niebezpiecznych prac. Z tego powodu uznać należy,że niezbędnym było wydanie polecenia na piśmie w ty zakresie.Obowiązek zapewnienia wydania takiego polecenia na piśmie spoczywał bez wątpienia na obwinionym M. K..Obowiązek ten wynikał z faktu,że jako dyrektor Oddziału (...) był odpowiedzialny za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w tym przedsiębiorstwie.Dotyczy to, z oczywistych względów,również stanu bezpieczeństwa przy eksploatacji urządzeń energetycznych.

Okoliczności tej nie zmienia również fakt,że obaj pokrzywdzeni byli wieloletnimi ,doświadczonymi pracownikami branży energetycznej i dobrze wiedzieli,że zobowiązani są do tego typu prac używać bezwzględnie specjalistycznych rękawic ochronnych,czego bezzasadnie nie uczynili.

Sami pokrzywdzeni przyznali,że gdyby mieli założone specjalistyczne rękawice ochronne,nie stałaby im się żadna krzywda.Wynika to również z zeznań innych świadków w sprawie,a w tym specjalistów,pracowników T.: D.Danio,K. N.,R. M. i C. K..

Sąd dał w tym zakresie w pełni wiarę zeznaniom w/w świadków,tj. co do przebiegu przedmiotowego zdarzenia.Natomiast zarówno w kontekście powołanego wcześniej §28 rozporządzenia Min.Gospodarki z 2013r

jak i całokształtu okoliczności sprawy Sąd uznał, że błędna jest interpretacja ze strony obwinionego jak i świadków D. Danio, C. K., K. N., R. M. w zakresie oceny, że do wykonania pracy zleconej tego dnia przez pokrzywdzonych, wystarczające było polecenie ustne. O ile jednak odnośnie stanowiska M. K. tłumaczyć to należy przyjętą przez niego linią obrony jako obwinionego w sprawie, o tyle inaczej rzecz się ma w odniesieniu do świadków D. Danio, E. K., K. N., R. M.. Zasadnym jest bowiem zwrócenie uwagi na fakt, że wciąż są oni pracownikami T. w J. G. i podlegają służbowo obwinionemu jako dyrektorowi oddziału.

Co do zachowań i działań obwinionego po samym wypadku, zwraca uwagę jedna znamienna okoliczność. Mimo ewidentnego naruszenia przepisów bhp przez obu pokrzywdzonych, M. K. nie ukarał służbowo żadnego z nich (D. S. nawet awansował). Ukarał natomiast i to dość dotkliwie bezpośredniego zwierzchnika pokrzywdzonych - D. Danio (wbrew zresztą stanowisku Związków Zawodowych). Nastąpiło to, jak określono, za rozluźnienie dyscypliny i nienależenie rękawic przez pokrzywdzonych.

Okoliczność ta jest znamienna i musi budzić zdziwienie. Skoro bowiem za tzw. rozluźnienie

dyscypliny ukarany zostaje bezpośredni zwierzchnik pokrzywdzonych, to tym bardziej zasadna wydaje się odpowiedzialność Dyrektora Naczelnego Oddziału, (której nikt z Jego zwierzchników nie sprawdził i od której sam M. K. się odcina, wbrew treści §28 powołanego wcześniej rozporządzenia z 2013r).

W kontekście wszystkich powołanych argumentów i dowodów, Sąd uznał, że ze strony M. K. doszło do naruszenia przepisu art. 283§1 kp (w postaci szczegółowo opisanej we wniosku o ukaranie, złożonym przez Państwową Inspekcję Pracy).

Dokonując oceny wiarygodności występujących w sprawie świadków, Sąd stwierdził co następuje:

Świadkowie A. C. , D. S. są pokrzywdzonymi w sprawie. Co do przebiegu zdarzenia Sąd dał im w pełni wiarę. Ich zeznania są spójne z innymi dowodami w sprawie w tym zakresie, a w tym z zeznaniami innych świadków. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. Danio, K. N., R. M., C. K., co do przebiegu przedmiotowego zdarzenia. Dotyczy to zwłaszcza roli pokrzywdzonych i ich przyczynienia się do zdarzenia. Natomiast z pewną dozą ostrożności Sąd podszedł do tej części zeznań 4 w/w świadków, w której twierdzili oni, że w realiach tego rodzaju napraw wystarczające jest wydanie ustnego polecenia.

Ostrożność ta wynika z faktu, że w/w osoby nadal są pracownikami T. J. G. - podległymi przez to służbowo obwinionemu M. K., ze wszystkimi wynikającymi z tego implikacjami.

Przeciwko stanowisku wszystkich 4 w/w świadków w tym zakresie świadczą też przejrzyste i jasne przepisy prawne (powołane wcześniej), które materię tę regulują w sposób niebudzący wątpliwości.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał występujące w tej sprawie dowody z dokumentów publicznych.

Obwiniony M. K. działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 283§ kp, dopuszczając się działań opisanych w treści wniosku o ukaranie złożonym w tej sprawie.

Okoliczności obciążających dla tego obwinionego Sąd nie dopatrył się.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił niekaralność sądową tego obwinionego oraz fakt, że posiada on na utrzymaniu małoletnie dziecko.

Sąd uznał przy tym, że w stosunku do tego obwinionego zachodzą szczególne okoliczności z art. 39§1 kw, uzasadniające odstąpienie od wymierzania mu kary. Zasadniczą przyczyną przedmiotowego wypadku było bowiem ewidentne nieprzestrzeganie przepisów bhp przez obydwo pokrzywdzonych. Pokrzywdzeni doznali przy tym w sumie niegroźnych obrażeń ciała.

Po zaistnieniu tego zdarzenia M. K., jako dyrektor Oddziału, zainicjował dodatkowe działania, zmierzające do poprawy warunków bezpieczeństwa pracy w tej firmie.

W tych okolicznościach i biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące dla M. K., Sąd uznał, że uzasadnionym jest zastosowanie dobrodziejstwa art. 39§1 kw i odstąpienie od ukarania obwinionego.

Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis art. 624§1 kpk w zw z art. 119 kpow